

ИСТОРИЯ НА ДЕТСКИТЕ ГРАДИНИ В ПАВЛИКЕНИ

Нели Цонева

Исторически музей – Павликени

За основател на предучилищното възпитание и на първите детски градини се счита **ФРИДРИХ ВИЛХЕЛМ АВГУСТ ФРЪОБЕЛ** - германски педагог, теоретик на предучилищното възпитание, последовател на Йохан Хайнрих Песталоци. През 1837 г. той открива първото предучилищно учреждение, наречено през 1840 г. +от него “детска градина”, разработва теория за работата в нея и методика за подготовка на възпитателки за децата. Фридрих Фрѳобел изхожда от схващането, че за правилното възпитание на детето са необходими организирани занимания в средата на връстници. Педагогическата система на Фрѳобел изиграва основополагаща и положителна роля в развитието на теорията и практиката на предучилищното възпитание. Автор е на “Възпитание на човека” (1826), “Майчини и гальовни песни” (1844) и др.

През настоящата 2012 г. се навършват 130 години от началото на предучилищното възпитание в България. На 10 август 1882 г. възрожденецът **Никола Живков** (1847-1901) открива в Свищов първата забавачница (детска градина) в България и я нарича „Детинска мъдрост“. Тя се помещава в дома на Алекси Гълчавата и събира 53 деца в предучилищна възраст. Идеята на книжовника била от най-ранни години децата да се възпитават „по български дух, по български характер“. Той искал децата да се откъснат от лошите навици на улицата, като учат и играят заедно с педагози. Детското заведение се издържало от общината, а възпитатели били Никола Живков и съпругата му. Децата играели с дървени играчки и парцалени кукли, но поради липса на средства, детската градина просъществува само седем месеца. Въпреки това, предучилищното образование се наложило и утвърдило във времето като задължително. Само няколко години по-късно през 1888/1889 г. към Софийската държавна девическа гимназия била открита и първата държавна забавачница у нас. Благодарение на предучилищното възпитание децата се научават да общуват и работят заедно от малки, подготвят се за първите си стъпки като ученици.

Темата за предучилищното възпитание на децата в Павликени до сега не е била предмет на цялостно самостоятелно и задълбочено научно проучване. Изключение в това отношение правят някои статии посветени на дейността на Съюза за закрила на децата и на развитието на образователната система в Павликенска околия в периода до средата на ХХ в.

Съюзът за закрила на децата в България е основан през 1925 г. под „Височайшето покровителство на Нейно Величество царица Йоанна” и под контрола на Министерството на вътрешните работи и народното здраве. В много селища на страната по-образованите жени – лекарки или учителки, членове на женските дружества, създават първите съюзни организации. Задачата им е да подпомагат и да защитават интересите на всички деца до 18-годишна възраст. Организацията има приет Устав с 9 члена, които точно регламентират целта, условията за членство и методите на работа в Съюза. Местните комитети на Съюза за закрила на децата се управляват от настоятелства в състав: председател, подпредседател, секретар, касиер, двама съветници и трима членове за проверителен надзор. Всички те се

избират всяка година от Общото събрание на клона и сами разпределят помежду си длъжностите.

В Павликени клон към Съюза за закрила на децата се основава през 1934 г. На 25 март по инициатива на Невяна Попова и на учителите от Основното училище се полагат основите на организацията. Уставът на Павликенския комитет е приет на Учредително събрание и е утвърден от Министерството на вътрешните работи и Народното здраве с предписание №13 975 от 25.02.1935 г. Според него:

„ Чл.2. Клонът има за цел да се грижи за закрила и подпомагане на децата от всички населени места в общината в телесно, духовно и нравствено отношение и да обедини дейността на благотворителните дружества и комитети за закрила на децата, имащи седалището си в някое от селата на общината.

Чл.3.Членовете на клона могат да бъдат в всички местни дружества за подпомагане на децата до 18 – годишна възраст и желаещи жители. Приемането им става от настоятелството . Членове по право на клона са: Кметът, свещеникът, лекарят, главният учител, както и кметските заместници, свещениците, участъковите фелдшери или лекари и главните учители на селата, влизащи в района на общината.” Организацията има свой печат с овална форма и надпис: „ Комитет за закрила на децата Павликени”, а в средата е изписано 1934 г.

За постигане на хуманните задачи за детско подпомагане Съюзът се ръководи от „ Програма за дейност на селските комитети за закрила на децата”, както и от указанията, публикувани в съюзното списание „ Нашето дете”.

На Учредителното събрание в Павликени е избрано Настоятелство като ръководен орган на Комитета в състав: учителите Кольо Георгиев и Зафир Иванов –съответно като председател и зам.-председател, домакинята Невена Г.Попова – като секретар, търговеца Стефан Колчев – касиер, и членове: Пенчо Гарбузанов – търговец,учителите Павлина Н. Тарашманова и Колю Р. Колев, домакините Пенка М. Тинкова и Евдокия Ив. Пецовска. Освен избраните членове на Настоятелството в Учредителното събрание са участвали и Тодорка П. Гарбузанова , Стефана Н. Саралиева, Ив.Колчев Иванов, Куна Й. Чорева, Тодор П. Коларов и Ирина Ст. Колчева.

Комитетът за закрила на децата открива по селата от района забавачници за по-малките деца, а за по-големите – урежда занимални или детски работилници. Учредителите на комитета си поставят за задача да подпомагат бедни семейства при отглеждането на децата им, да уреждат трапезарии за бедните, да изпращат сираци, изоставени и болни деца в приюти и сиропиталища.

С писмо №19 от 12.10.1934 г., подписано от секретаря Невяна Попова до кмета на Павликени, комитетът прави следните предложения:

„ 1. Да се назначи общинска акушерка , която да обслужва безплатно бедните деца.

2. От общинския бюджет да се преведат 5000 лв. за издръжка на бедни деца при лятна детска забавачница.

3. Да се отделят средства за сираците и незаконородените деца за изпращането им в специални домове.

4. Общината да определи помещение и да плаща наема му, което помещение да стане безплатна ученическа трапезария. Другите необходими средства са осигурени от Учителският съвет при Основно училище от фонда „Бедни ученици”.

От 1935 г. в Павликени е организиран дневен детски дом, в който през студените и зимни дни се занимават и възпитават 43 деца. В дома са обособени 3 отдела: детска игрална, занималня и работилница. Месечната такса за детския дом е 50 лв., но 9 от децата са приети безплатно „по бедност”. Същата, 1935 г. са организирани безплатни ученически трапезарии за 150 деца от Павликени, Стамболово и Патреш. Увоените средства от Съюза за закрила на децата през тази година са над 120 000 лв., от които само 45 000 лв. са от Министерството на вътрешните работи и народното здраве.

Търсенето на нови форми за закрила на децата активизира дейността на комитета. През 1936 г. на 16 януари с. г. в Павликени е открита зимна детска забавачница в дома на Петър Попов. От общинската управа с кмет Анастас Куюмджиев е отпусната сумата 20 хил. лв., а от МврРНЗ (отделение за обществени грижи) - 10 хил.лв. По това време председател на Комитета за закрила на децата е Зафир Иванов – средищен директор в Павликени, секретар е Кольо Георгиев, касиер – К. Ив. Михалева, а съветник – Янка Ив. Колева. Много често заседанията на Настоятелството се провеждат в стаята на кмета, като той лично се ангажира с проблемите на павликенските деца.

През 1936 г. е открита и лятна детска градина в Павликени за децата на 5-7 години, посещавана от 45 деца. Месечната такса е нараснала вече на 200 лв., но за бедните отстъпката е наполовина. В с. Стамболово, където се заплаща в натура с хранителни продукти, са обхванати 50 деца. Учителките, работили в първите летни детски градини, са Вяра Евтимова и Елена Маркова в Павликени и Елеонора Тинкова в с.Стамболово. От 15 юли до 14 август 1936 г. в махала „ Табашка”, Севлиево, е организиран планински детски лагер с 43 деца, от които 15 са приети по бедност без такса. Отчетът на изразходените средства за инвентар и обзавеждане на лагера на стойност 47 300 лв. и приет под входящ № 138 от 24.08 с. г. на заседание на КЗД. По инициатива на организацията през това лято за първи път се изпращат три бедни деца на морски лагер във Варна, за които КЗД заплаща 3 000 лв. По същото време в Павликени се открива и лятното детско игрище за децата на училищна възраст. Под ръководството на Поликсена п.Тодорова и други учители на около 100 деца са създадени по-добри условия за спортни игри и отдих.

Благотворителната дейност на Комитета за закрила на децата издига неговия авторитет сред павликенци и членовете му от 15 в началото нарастват на 63, а през 1936 г. са вече 98. За издръжката на всички посочени инициативи през 1936 г. до края на август

клонът на КЗД е изразходил всичко 114 729 лв. Организацията притежава инвентар за 30 516 лв., от които през 1936 г. е набавил за 25 504 лв.

Особено полезни за родителите се оказват организирани от КЗД здравно-съвещателни станции, в които акушерки, медицински сестри и учителки съветват и подпомагат семейства при отглеждането на децата им. На най-бедните се раздават помощи – сапун, детски храни и дрехи. Организирани са сказки, на които лекари изнасят здравни беседи. Едно от задълженията на Комитета е да подготви и организира Деня на детето – празнувало се е на 26 април с тържествен молебен на площада в Павликени, с манифестация на всички ученици и деца, с изнесени детски програми и народни хора.

Съюзът за закрила на децата набира необходимите за дейността си средства от членски внос, определен от Общото събрание, 80 % от чистия приход от Деня на детето, помощи от държавни и обществени организации, от дарения и завещания. Павликенският клон на Съюзът събира средства от организирани около Нова година вечеринки. Освен от входни билети и томболи средства за децата са събирани и от продажба на знаменца, цветя, конфети и гирлянди. На организираната от Съюза вечеринка на 3 март 1935 г. например са събрани 12 хил. лв.

Финансовата дейност и архивът на Съюза за закрила на децата в Павликени се контролирали от Надзорен съвет, който през 1937 г. е бил в състав: Стефан Колчев – председател, Ив. х. Стоянов – секретар и Бонка Л. Перева. На проведеното Отчетно – изборно събрание на 21.02. с.г. Управителният съвет е допълнен с нови членове: Каля Михалева, Гица Сейкова, Цанка Михалева, Роза Сярова, Коста Тодоров.

Настоятелството на Съюза за закрила на децата всяка година одобрява имената на децата с бедни родители, които се освобождават от наложените такси и безплатно ходят в детски градини. През пролетта на 1936 г. това се отнасяло за 13 деца на Павликенската детска забавачница.

Успоредно с дейността на Съюза за закрила на децата сходна грижа за тях полага и Българският народен морски Сговор – клон Павликени, който през 30 – те години организира летните детски колонии. Съобщение за тях четем на страниците на вестник „Павликенски глас” от януари 1932 г., но лятното детско летовище е организирано още от 1929 година. Публикуваният отчет на колонията дава информация за уреждането ѝ:

„ Отчет на детската лятна колония, строена от БНМ Сговор – клон Павликени през 1931 г. в училището „Цар Борис”, Варна от 12.07.1931 г. до 09.08.1931 г.

За трети път Павликенският клон на БНМС устройва летовище в гр. Варна за децата от павликенските и околните села на възраст 7 до 14 г. Материалните средства клонът получи от помощи и такси, платени от колонистите, определени от комисия в зависимост от материалното положение на родителите им. Клонът взе на свои средства 3 деца. Павликенска популярна банка изпрати на своя сметка 6 деца с пълна такса 1500 лв. Летуваха 24 момчета и 24 момичета при ръководен персонал: г-жа Тарашманова, г-ците

Николова и Минева и г-н Чорев. При управител домакин г-н Маринчев. Помощен персонал: готвач и негов помощник и един училищен слуга. Средства, получени от такси: 55 900 лв., от помощи 10 600 лв., всичко 65 000 лв. За храна на 48 летовници и ръководния персонал, похарчени 37 633 или дневно по 2360 лв. на лице. Заедно с другите разноски – включително билети за отиване и връщане, изразходвано за човек по 1187,50 лв. Това лято клонът си набави инвентарни предмети за 10 711 лв., като става собственик на 37 легла и пълен кухненски инвентар.”

Лятната колония в гр. Варна за децата от Павликени и околните села се поддържа до годините на Втората световна война. Всяка година освен тези, които са си платили таксите, на море са били изпращани и по няколко бедни деца, а таксите им поемали общините, местните дружества на Съюза или банките.

През 1936 г. подобно на летните морски колонии Павликенският съюз за закрила на децата организира Балканско летовище за децата на Основното училище в махала Табашка, край с. Кръвеник, Севлиево. Лагерът е в подножието на вр. Мара Гидик. Под ръководството на павликенските учители – Колю Р. Колев, Зафир Иванов, Петър Дечев, Донка Иванова и други от 1936 до 1940 г. в летовището ежегодно укрепват силите си по около 50 деца.

През лятото на 1939 г., след станалото в района голямо наводнение на р. Росица, детските колонии се откриват на 7 юли в с. Арбанаси. 218 деца от пострадалите села са настанени в манастирите „Св. Апостоли Петър и Павел” за момчетата и в манастира „Св. Богородица” за момичетата. За лагера са изразходени общо 111 465 лв.

Инициативите на Съюза за закрила на децата и организираните детски летовища едва ли са били достъпни за всички деца на Павликенския край. Сигурно болшинството от тях, принудени от бедността, са оставали по прашните селски улици или са подкарвали животните на паша. Въпреки невъзможността да преодолеят явните социални неравенства, основателите на Павликенския клон за защита на децата са учредили една от първите благотворителни обществени организации и са посветили хуманната си дейност с много любов и грижи за децата.

Първото десетилетие след Втората световна война бележи нов етап в историята на предучилищното възпитание в Павликени. Докато в годините преди войната предучилищното възпитание представлява част от работата на Съюза за закрила на децата, то в следвоенния период това става основна грижа на местната власт и Общинския съвет за народна просвета – Павликени.

Строежът на първата и единствена по това време детска градина, ведомствено подчинена на Общинския съвет за народна просвета, започва през 1947 г. Със съдействието на Петър Атанасчев – председател на ОБНС- Павликени, са осигурени 8 милиона лв. от Министерство на социалните грижи. Министър Г. Попов лично прави първата копка на строежа, а тържественото откриване на новата сграда става на 7 март 1951 г. Поради недостиг на класни стаи за учениците от Основното училище, в помещенията на новата

детската градина първоначално е настанен един клас ученици и две групи от полудневната детска градина. По-късно едното крило на детската градина е заето от родилен дом, а в последствие и от Детска ясла.

Първите учителки в новооткритата детската градина са от Бяла черква - Анка Досева (изпълняваща и длъжността директор) и Бонка Шишкова – учител и домакин. Групата наброява 28 деца. Издръжката на градината е от ГНС – Павликени, но поради недостиг на средства спалното бельо се осигурява от родителите на децата. Милка Кулинска и Димка Пенева са първите редовни детски учителки, започнали работа в новата детска градина на Павликени.

През 1951 г., по указание на ГК на БКП, е възложено на Ганчо Ботев, председател на съвета и на Надежда Галева – председателя на ОФ в града, да направят предложение до министъра на социалните грижи Георги Попов – детското заведение да се казва „Невяна Попова”. Това е името на първата детска учителка, редовно работила още през 1936 г. в лятната детска градина на Павликени. По-късно Невяна Попова е вече съпруга на министъра. През 1956 г. по повод учредения Международния ден на жената, следва ново преименуване на детското заведение , което става Детска градина „Осми март”.

Участието на все по-голям брой жени в производството и активното им включване в обществено-политическия живот на града, налага разкриването на нови групи към детската градина. За периода от 1955 до 1963 г. групите стават 6(шест), а броят на децата нараства на 156. По това време директори на градината са били: Недка Венкова, Цонка Йозева, Маргарита Василева, Мария Маркова , а от 1962г. до 1985г. Милка Кулинска.

Всяка измината година материалната база на ЦДГ „8 март” се обогатява и осъвременява. Детските стаи са обзаведени с дидактични шкафове и детски легла. През учебната 1963/64г. е отпусната щатна бройка за музикален ръководител, на която е назначена Пенка Бояджијева. Под нейно ръководство е сформирана вокална група на учителките, която участва във II-я републикански фестивал и получава званието „Отличник”. През лятото на 1966г. за първи път 53 деца от градината са изведени на летен лагер в с.Върбаново, Габровски окръг. Това коства много труд и усилия на учителския колектив, тъй като поради липса на материална база, необходимият инвентар се пренася от детската градина в селото. Като обслужващ персонал и за нощни дежурни се включват майките на децата, на които се заплаща само храната.

По повод 25-та годишнина на детската градина с грамоти и медал за трудово отличие са наградени учителките: Кулинска, Минчева, Джамбазова, а по-късно и учителките Денчева, Димитрова, Костова. Йорданка Паскалева е удостоена с орден „Кирил и Методий” – III степен. Със Заповед на МНП от 1980 до 1985 г. ЦДГ е обявена за базова по внедряване на нови учебни помагала и програми в учебно-възпитателната работа в Павликенски район. Ежемесечно в градината се представят открити уроци и различни семинари, практикуми и педагогически инициативи. ЦДГ „Осми март” става пионер в обучението на 6 –годишните деца и подготовката им за I клас. Първият випуск е през 1980/81г. на учителките Кр. Джамбазова и Й. Паскалева.

През учебната 1984/85 г. приземният етаж е устроен за провеждане на спортни игри и занимания, закупени са необходимите спортни уреди и обзавеждане. В градината е

обособена Школа по проблемите на театрално-игровата дейност с ръководител от ЦИУУ – София. По това направление работят учителките Димитрова, Денчева и Костова.

По повод 100 години предучилищно възпитание в България през 1982г. ЦДГ „Осми март”-Павликени е наградена за цялостната си дейност със златен медал, а през 1986г. дългогодишният директор М.Кулинска – с медал за трудово отличие.

ЦЕЛОДНЕВНА ДЕТСКА ГРАДИНА № 2

През 1965 година в къщата на Атанас Хаджислачев се открива втората детска градина в гр. Павликени – ЦДГ № 2 с една група и с директор Пенка Петкова и учителка Денка Генова. През 1967 г. децата нуждаещи се от детска градина са доста и тогава в същата сграда се открива втора група, а директор с група става Христана Янакиева.

В следващите години общината започва строеж – ново крило на досега съществуващата сграда. От 1972 година детската градина функционира с 4 групи, като директора е същия, а учителският състав е: Веска Крумова, Митка Димитрова, Радка Дончева, Василка Недкова, Пенка Димова, Сашка Досева, Бистра Христова и Радка Митева. От 1974 година детската градина работи с три групи. От 1980 г. директор на ЦДГ е Йорданка Серафимова, а от 1992 – Веска Крумова.

Детската градина е закрыта през лятото на 1994 година.

ЦДГ № 3 – ФИЛИАЛ НА ЦДГ № 2

За да се обхванат децата от малцинствения квартал, в една от общинските къщи на ромския квартал, на 15.09.1973 г. се открива ЦДГ № 3 с 25 деца, която е филиал на ЦДГ № 2. Първите учителки са Бистра Христова и Стефка Колева. По късно в тази детска градина работят като учителки Венка Недкова, Галинка Чингова, Соня Цветкова, Цецка Николаева.

Тази детска градина работи с деца до 1983 година, когато се открива ЦДГ №6 и децата са изместени в новата сграда.

ЦЕЛОДНЕВНА ДЕТСКА ГРАДИНА № 4 „СЛЪНЦЕ”

На 8.09.1974 г. в Павликени е открита ЦДГ № 4 – най-голямото детско заведение в общината, в което още през първата учебна година са приети 160 деца, разпределени в шест групи. Директор на градината става Митка Димитрова, която в работата си разчита на учителски колектив в състав: Здравка Неделчева и Гицка Найденова, Маргарита Павлова и Йорданка Серафимова, Радка Дончева и Евгения Ангелова, Николина Иванова и Венета Денева, Кина Сиракова и Гинка Цветкова, Сийка Боянова и Маня Стоянова. Дълги години музикален ръководител в ЦДГ е Пенка Бояджијева. За отглеждане и възпитание на децата учителките са подпомогнати от 12 души обслужващ персонал. Още първата година кухнята на градината става „кухня-майка” и приготвя храна за над 250 деца в още две градини - №2 и №3. През 1975г. са назначени още две учителки - Параскева Иванова и Вася Хаджистоянова.

От 1976 г. в детската градина е открита Школа по „Естетическо възпитание чрез изобразителните дейности, музиката и трудовата дейност” с научни ръководители от НИИ „Годор Самодумов” - София, а от 1979 става и базова на НИИ. Множество са откритите

практики, които учителките подготвят и изнасят пред свои колеги. За цялостната дейност на учители и възпитатели през 1977 г. е присъдено званието "Колектив –окръжен първенец в учебно-възпитателната работа", а през 1980 г. получават приз за „Образцов колектив”.

Увеличеният брой на децата налага назначаването на нови учителки - Цв. Панева (1977) и Ц. Воронцова(1978). От 1979 г. в детската градина е обособен здравен кабинет с м.с.Д. Симеонова, а няколко години по-късно медицинска сестра ставаХр. Дамянова. От 1984 г. музикален ръководител в детското заведение е Таня Обретенова. По-късно като преподаватели по музика работят М. Димитрова, М. Радова, В.Русанова, И.Стоянова.

Много и разнообразни са изявиите на деца и учители от детската градина : участие в предаването „Захарно петле”; в Окръжен преглед „Млад регулировчик”; в ТВ предавания „Мини мис и мини мистър” и др. Деца от градината участват в прегледа „Нова българска музика” с изпълнението на 9 нови детски песни и запис за националното радиото в зала „България”. Фирма „Балкантон” издава грамофонна плоча с 8 детски песни, изпълнени от децата на Павликени.

През 1984г., по повод 10 тодини от откриването и, детската градина е именувана „Кина Бъчварова”.След настъпилите обществено-политически събития у нас през 90-те години това име отпада, а от 1999г. ЦДГ е преименувана на ЦДГ „Слънце”.

През 1984 г.детската градина е обявена за „Образцова”,а Митка Димитрова – дългогодишен директор е наградена със значка „Първенец в съревнованието”. През 1986 г. уважаваният педагог получава орден „Кирил и Методий” – II степен. За високи трудови постижения през годините с медали са наградени – П.Бояджиева, К.Сиракова, С.Боянова, П. Иванова, М. Павлова, Н. Иванова, Г. Найденова, В. Недкова, Здр. Неделчева, Ценка Воронцова. От февруари 1990 г.ЦДГ „Слънце” има нов директор – Евгения Маринова, а учителският колектив е подновен. 90 % от педагогическия състав са с магистърска степен, 3 от учителките са с II ПКС,а 10 са с IV ПКС. От есента на 2007 г. с децата в ЦДГ работи квалифициран логопед – М. Маринова, която помага на деца с говорни проблеми.

За 38 години, от откриването на ЦДГ „Слънце”до наши дни, са отгледани, възпитавани и обучавани 5737 павликенски деца.

ЦЕЛОДНЕВНА ДЕТСКА ГРАДИНА № 5

През м.октомври 1976 г. в Павликени е направена първата копка на ЦДГ № 5, която е открита на 1 юли 1977г. от министър Мако Даков. Изграждането на градината става с изключителната помощ на Комбината за опаковки „Съба Енева”. Отоплението на сградата и част от издръжката на материалната база става благодарение на комбината. Подкрепата на предприятието е неизменно при всяка инициатива на педагогическия колектив. За първи директор на градината е назначена Маня Стоянова. Децата са разпределени в 5 възрастови групи. През 1982г. учителският колектив организира Школа по математика, като част от обучението на децата. През 1998 г. с решение на Общински съвет – Павликени ЦДГ № 5 е преименувана в ЦДГ „Вяра, надежда и любов”. Днес градината е една от най-добрите и желани учебни заведения на Павликени, с добра материална база,инициативен и професионален педагогически колектив.Дългогодишен директор на градината е М.Денчева

ЦЕЛОДНЕВНА ДЕТСКА ГРАДИНА № 6

На 15 септември 1983г. в Павликени е открита ЦДГ №6 „Знаме на мира” с директор дългогодишната детска учителка Виолета Димитрова. Още през първата учебна година в градината се обучават над 100 деца, за които се грижат 10 учителки: Ст.Асенова, Н.Радкова, П.Петкова, В.Филипова,С.Цветкова, П.Рабчева, Г.Пенчева,Ц.Николаева, Кина Трифонова и Цв.Антонова. Добрата материална база създава отлични условия за отглеждане на деца,а наличието на закрит плувен басейн прави градината привлекателна за деца и родители. Като методист по плуване работи Ангелина Попова, а музикален педагог е Татяна Даскалова.През следващите години се увеличава броят на децата в ЦДГ, постъпват и нови учителки. През 1986г. градината става „Образцова”, а директора и В.Димитрова е наградена от ОНС с медал за високи трудови отличия. Педагогическият колектив работи като базов и често изнася открити занятия, организирана е Школа по изобразителни изкуства с ръководител Ванюша Денева.

Настъпилите обществено-политически промени се отразяват и върху дейността на градината. От 1990г. директор на ЦДГ става Ганка Стоянова, а през 1998г.Бисерка Блажева Ежегодно броят на децата в градината намалява, съкращават се групи,педагози и персонал. През 1999г. градината е преименувана на „Радост”, спечелени са два проекта „Училище без звънец” и „Заедно на празника”, но тенденцията за намаляване броя на децата става необратима. В началото на 2008 учебна година групите са само две, на следващата година остава една. Окончателното закриване на ЦДГ № 6 става на 30.08.2010 г.

БЕЛЕЖКИ :

1. Държавен архив – В.Търново, ф. 71к, оп. 1, а. е. 4, л. 1 и л. 22.
2. Пак там, а. е. 1, л. 5.
3. Пак там , а. е. 1, л. 1 и л. 68.
4. Пак там , а. е. 1, л. 1 и л. 58.
5. Пак там , а. е. 3, л. 1 и л. 68.
6. Пак там , а. е. 3, л. 86 -87.
7. Пак там , а. е. 6, л. 18 -20 и а. е. 4, л.31-33.
8. Пак там , а. е. 3, л. 93 -94.
9. Пак там , а. е. 3, л. 31 -33.
10. Пак там , а. е. 3, л. 39.
11. Пак там , а. е. 14, л. 1-2.
12. Пак там , а. е. 6, л. 30-41.
13. Народна библиотека „П.Р.Славейков” - Велико Търново, В-к „Павликенски глас” бр.3, 28 януари 1932 г. – ПВ II–б/ П-12.
14. Народна библиотека „П.Р.Славейков” - Велико Търново, ПВ II–б/ П-12.В-к „Павликени”, II, бр.16, 12 септември 1938.
15. Пак там, в-к „Павликени”, год.III, бр.74, 20 август 1939.
16. Пак там, в-к „Павликени”, год. III, бр.76, 03 септември1939.